

dom, og det skulle helst ikke være sådan, at man kunne se eller mærke forskel på, om folk er ejere eller lejere. Heldigvis er det heller ikke sådan, så jeg synes, hr. Freddie H. Madsen skylder os et svar.

Ellers må det være, fordi man i Dansk Folkeparti synes, at det her er en skidt sag. Man har ikke lyst til at diskutere den mere. Må vi så opfatte det på den måde?

Formanden:

Ja tak. Så kan vi gå videre i ordførerrækken.

Morten Homann (SF):

Der er blevet stillet ganske mange spørgsmål til det her lovforslag i forbindelse med udvalgsarbejdet, men et meget stort og meget vigtigt spørgsmål er i hvert fald ikke blevet besvaret bare antydningvis, og det er spørgsmålet om, hvorfor det her skal gennemføres.

Vi står i en situation, hvor der ikke mindst i storbyer mangler lejeboliger, hvor folk, som ikke har store indkomster, har problemer med at finde et ordentligt sted at bo. Derfor skrider det til himmelen, at det er fuldstændig tåbeligt at lave et forslag, som reducerer mængden af lejeboliger, for det er det, der sker med det her forslag. Lejeboliger skal sælges og konverteres til ejerboliger. Så helt grundlæggende i forhold til det helt store problem på boligmarkedet trækker det her forslag i den fuldstændig forkerte retning.

Hvis man gør sig den ulejlighed at se lidt på internationale erfaringer med det her, så vil man også finde ud af, at erfaringerne trækker meget klart i en bestemt retning, for det viser sig, at det skaber en større boligmangel, især hos de dårligst stillede, som kan have brug for at have de her lejeboliger. Det gør det vanskeligere at løse de boligsociale problemer, fordi der simpelt hen bliver færre boliger at anvise til. Det er igen folk, som er socialt i knibe, folk, der er blevet ramt af arbejdsløshed, skilsmisse, der står i en situation, hvor de ikke kunne få anvist tag over hovedet.

Man har allerede i dag i de store byer problemer med det her, ikke mindst i København, hvor man desperat mangler boliger at anvise til folk. Man bruger et stort millionbeløb hvert år på at købe hotelværelser til nogle af de folk, der står akut uden tag over hovedet, og hvis man sælger de tilbageværende almene boliger, så er det klart, at det vil blive langt, langt værre.

Endelig er det også entydigt, at det her forslag vil forstærke den uheldige tendens, der er til at danne ghettos, hvor der i nogle boligområ-

der sker en større og større koncentration af folk med sociale problemer, mens andre boligområder er fuldstændig klinisk rensede for sociale problemer og slet ikke er med til at løfte denne byrde. Det er klart, at det her forslag også vil bidrage til, at man isolerer folk med sociale problemer yderligere i de i forvejen hårdt ramte boligområder.

Beboerdemokratisk er det også svært at se, hvad man får ud af det her. Tværtimod er det en klar svækkelse af beboerdemokratiet, at beboerne, som i dag gennem den almene sektor har en væsentlig indflydelse på deres dagligdag, på deres boligsituation, får beboerdemokratiet kraftigt indskrænket.

Som det også er blevet berørt tidligere, er det her efter SF's bedste vurdering på kant med grundloven, idet der efter SF's vurdering er tale om en form for ekspropriation. Det må afklares siden hen ved domstolene, men det er klart, at i og med at der er tale om privat ejendom, som ved det her forslag pålægges solgt, kommer man på kollisionskurs med nogle af de grundlæggende principper, som man kunne forvente, at specielt den borgerlige regering ville stå vagt om.

Endelig er det en skrøne, at det her vil føre til nybyggeri. Jeg vil gerne slå meget fast, at der ikke vil blive bygget en eneste bolig yderligere efter det her forslag. Det, der vil ske, er, at for hver gang man har fået solgt tre lejeboliger, får staten afhjulpet sin udgift til at bygge en ny. Så det er et spørgsmål om, at man tager penge, som i dag er lejernes ejendom, og bruger til at fylde i den i forvejen slunkne statskasse. Det her vil være med til at afhjælpe regeringens skattestop-problem, men det har ikke noget at gøre med, at der vil blive bygget flere boliger. Statens udgifter til at få bygget de boliger, den alligevel skulle bygge, bliver betalt af lejerne på den her måde.

Det er ikke underligt, når man har været igennem de mange problemer, der er forbundet med det, at det stort set har været umuligt at opdrive nogen, som vil anbefale det her forslag. Jeg har meget sjældent oplevet et forslag, som i den grad kunne samle folk på tværs af de ellers gældende skel på boligområdet om at advare imod det. At lejerorganisationer og boligorganisationer advarer imod det her, er jeg helt sikker på, at både regeringspartierne og ministeren vil afvise i en håndvending, men det, der jo har været pudsigt, er, at helt entydigt har også kommuner, ejerlejlighedsejerne, Rådet for Socialt